

CERKVENI KOLEDAR.

JUNJ ALI ROŽNIK 1892.

Dnevi	Godovi in nedeljski evanveliji
18 Sobota	Marka in Marcelijan, muč.
Prilika o veliki večerji. Luk. 14.	
19 Ned. B	2. pobink. Gervazij in Prot.
20 Ponedeljek	Silverij, p.; Florentina, dev.
21 Torek	Alojzij, spozn.; Alban, šk.
22 Sreda	Pavlin, šk.; Ahacij, m.
23 Četrtek	Eberhard, šk.; Cenon, šk.
24 Petek	Jesusovo srce; Janez Krstnik.

Druga nedelja po binkoštih.

Prilika o veliki večerji. — Sv. obhajilo je velika pojedina. — Prazni izgovori povabljenih.

Isti čas je Jezus Farizejem to priliko govoril: Neki človek je napravil veliko večerjo in jih je veliko povabil. In je poslal svojega hlapca ob uri večerje povedat povabljenim, da naj pridejo, ker je že vse pripravljeno. In začeli so se vsi skupaj izgovarjati. Prvi mu je rekel: Pristavo sem kupil, in moram iti in ogledati jo prosim te, opraviči me. In drugi je rekel: Pet jarmov volov sem kupil, in jih grem poskusit, prosim te, opraviči me. In drugi je rekel: Oženil sem se, in toraj ne morem priti. In hlapec se je vrnil in povedal svojemu gospodu. Tedaj se je hišni gospodar razsrdil in rekel svojemu hlapcu: Pojdi brz po cestah in ulicah mesta, in pripelji sem uboge, in hrome, in slepe, in kruljeve. In hlapec je rekel: Gospod, zgodilo se je, kakor si ukazal in še je prostora. In gospod reče hlapcu: Pojdi na pota in prelaze, in primoraj jih vstopiti, da se napolni moja hiša. Povem vam pa nobeden unih mož, kateri so bili povabljeni, ne bo okusil moje večerje. (Ev. sv. Luk. 14, 16-24).

Priliko o veliki večerji povedal je naš Vzveličar le nekaj mesecev pred svojim trpljenjem. Bil je tedaj na vzhodu Jordana v Pereji, kjer je povedal še več prilik. Ker se je bližalo koncu njegovo poslanstvo, skušal je pri vsaki priložnosti Judom odpreti oči in razložiti jim, kako potrebno je vanj verovati.

Razvidno je, da je naš Gospod veliko večerjo, h kateri je bilo mnogo povabljenih, mislil sv. Cerkev, katero je ustanovil. V nji so mnogovrstni blagoslovi, le ona nas privede v nebeško veselje. Dobro je znano, da se je le malo Judov zmenilo za vabila našega Vzveličarja in njegovih aposteljnov. Zavrnel jih je toraj Gospod in povabil druge mesto njih k svoji večerji.

Sv. obhajilo je velika večerja ali pojedna. Vstanovil jo je naš Gospod sam. Vstanovil jo je večer pred svojo smrtjo v veliki okrašeni sobi. Dal jo je vsem, razun ednemu, ki jih častimo aposteljne in mučenike; in jed, katero jim je dal, bila je njegovo lastno telo, njegova lastna kri.

Nikakor bi ne mogli umeti velikosti njegovega daru, če bi ne prejemali sv. obhajila in če bi ne darovali sv. maš v naših cerkvah.

Kje se deli sveto obhajilo? Kraj naše pojedine je navadno veliko postopje, mnogo večje in krasneje kot ono zadnje večerje. Največkrat je postopje v resnici veličastno in velikansko stavbarsko delo ljudi, ki ljubijo in poznajo vrednost Najvišjega. Cerkev, prostor naše pojedine je posvečena ali blagoslovljena. Kras postopja nas spominja svetih oseb, ki so sedaj nebeščani, kojih podoba nas pozdravljajo pri sv. mizi. Oprava

svetišča se poglobljuje in svetih prtov in posod se ne sme vsak dotakniti. Goste vabeči služabniki imajo obleko svojega Gospoda. Njegovi so samo in nimajo nikake zveze s svetom. Kaj pa spovabljenimi gosti? Vsi so učenci Gospodovi, ki jim govori: „Moje meso je res jed in moja kri je res pijača. Ako ne bote jedli mesa Sinu Človekovega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi.“ Vsi so povabljeni, ali kakor je bilo za Kristusa, dogaja se še danes. Nekateri nočejo priti, krog mize Gospodove vidimo navadno reveže, katere zaničuje svet. In taki reveži so res dragoceni biseri. Oni povisujejo krasoto božje mize. Predno se približajo sv. večerji, očistijo svojo dušo s ponižno izpovedjo, „ko so umili duše v Jagujetovi krvi“. Sv. obhajilo je v istini velika pojedina. Hodi v katero koli deželo, ne dobiš je, kjer bi se ne darovala sv. daritev Bogu in ne najdeš ni edne, kjer bi se ne dajal naš Gospod ljudem v sv. obhajilo. Predno zapustiš ob nedeljah hišo božjo, poglej obličja onih, ki so pristopili k mizi Gospodovi. Le glej jih, kako se izraža na njih obličjih sveti mir in nekaka rajska lepota! Spremljaj jih domov, se li ne vsele vsi domači ž njimi?

Vse to opazujemo v cerkvi, kjer se deli sv. obhajilo. Kaj bi neki rekli o onem, česar ne vidimo in kar se ne da po nikaki ceni ločiti od sv. obhajila. Obhajanje naj ti kaže mir, tolažbo. Oboje je prejel s presv. Zakramentom. On ti pa vendar ne more povedati o dušni lepoti, ali kako tesno so je združili s milim Jezusom, odkar mu je postal hrana. Nikdo zemljanov ti ne more popisati radosti nebeščanov, ki so spremljali k mizi božji svojega Gospoda.

Kako bi pač ne bila velika ta pojedina — Gospodova večerja! Ta kruh tukaj je angelski kruh, živi kruh, dajoč svetu življenje. Tukaj je češćeno telo, katero je prebodel meč, in ta častita čudotvorna kri, ki bi bila sposobna z jedno kapljico očistiti vesoljni svet vsega greha!

Gospodar velike večerje je nevidljiv v naših cerkvah. Nevidljiv je in vendar deluje. Isti je, ki je govoril pred 1800 leti: „To storite v moj spomin!“ Isti je, ki je postavil nam duhovnike, ter jih pooblastil posvečevati; in če si tako srečen, da še danes prejmeš sv. obhajilo, misli, da je Jezus Kristus sam, ki ti pravi: „Vzemi in jej, to je moje telo!“

Ozrmo se sedaj po onih, ki so bili sicer vabljeni, a niso prišli k večerji. Večkrat so bili vabljeni, s čimur je vabitelj pokazal, da se zanimlje za njih blaginjo. In sedaj, katerega pomilujmo? Gotovo ne dobrotnika, ki nikakor ni treboval slug ali družih svojih podložnih. Tem bolj so pa pomilovanja vredni, ki se odtegnu varstvu mogočnega prijatelja. Nakopali so si zasmehovanje onih, ki so poznali Njegovo in njih ravnanje.

Kaj je vzrok, da nekateri mogočti in svetni veljaki ne pristopajo k mizi Gospodovi? Niso vredni sv. obhajila, ker ljubijo nekaj čruga bolj, kot Boga. Če bi prešli sv. zakrament s slabo vestjo, bilo bi nam v veliko sramoto in žalost! Ne obžalujemo, ker se ogibajo cerkve, tembolj pa obžalujemo njih nepokornost in slabe nasledke. Da bi pač poznali onega, ki jim pravi: „Pridite in prisedite k moji mizi!“ Res je, da so ga enkrat poznali, ko so živeli po njegovih zapovedih, a sedaj jih je poželenje po bogastvu in pregrešna ljubezen zaslepila duševno. Ne vdeležujejo se Kristove ljubezni, ne upajo biti enkrat v veselju pri nebeški pojedini. Rekli bi jim: O bratje, če vas kaj zadržuje živeti po krščanskih resnicah, če ne pristopate k mizi Gospodovi, ker išete sreče med svetom, pomnite, da je „proklet, ki zaupa svetu“. Pomnite, da je božja ljubezen do vas jedino, česar si morate želeti in jedino, kar vas zamore osrečiti. Vi skerbite za mnoge reči; nakladate si bogastvo na bogastvo; moliti seve, nimate časa; kaj vas briga ako ste v svojih dejanjih pravični, ali krivični, da je le dobiček. Sin človekov pa je rekel: „Kaj pa pomagata človeku, če ves svet pridobi, na svoji duši pa škoda trpi?“ Miza božja vam mrzi in vendar veste, da je Kristus življenje in če ne pristopate, omadeževali bodo grehi vašo dušo in kako lahko se zgodi, da se vam vtrga nit življenja sredi vaših hudobij!

Med povabljenimi je bil eden, ki se je opravičeval: „Oženil sem se, toraj ne morem priti“. Istotako se godi v naših dnevih. Ko jih služabniki božji nagovarjajo k pokori, na pot do Gospodove mize, kako se izgovarjajo? Navadno tako-le: Nočem ostaviti te ali one družbe, nočem opustiti te prepovedane navade.“ Vsemogočni Bog jih pa opominja s evangeljskimi besedami: „To namreč vedite in prevdarite, da prešestnik, nečistnik, ali lakomnik... se ne vdeležijo kraljestva božjega in Sinovega. Ne dajte se nikomur zapeljati s praznimi besedami, ker radi tega pride jeza božja nad otroke nevere.“ (Ef. V. 5-6). A požeruh in pohotnik odvrne: „Ne morem!“ In res, nesposobno dejanje tako oslepi njegov um in voljo, da se jako težko spreobrne. Taki ljudje se ne vredno izpovedo in ponevrednem prejmo sv. obhajilo. Kažo se vredne kristjane, po drugi strani jim pa ni do povernitve tujega blaga in opustiti zlih navad: V nevarnosti so izpovedati se nevredno in prejeti nevredno telo in kri našega Gospoda.

Kaj nam je tedaj storiti, kadar nam vest in duhovni napovedo čas velike večerje? Reči nam je: „Prilika o veliki večerji“ Reči nam je: „Prilika o veliki večerji“

Če je bilo med onimi, ki so sedeli pri mizi tega človeka mnogo, ki so jih dobili na cestah in mestnih ulicah, ali na drugih krajih, moralo bi nas to vjunačiti, da sprejmemo sv. obhajilo brez ozira na minulo grešno življenje. Grehe moramo vendar sovražit in izpovedati se jih ponižno. Vabeči Gospodovi služabniki k sv. obhajilo imajo oblast odpustiti nam grehe. Prosi tedaj Vsemogočnega rasvetljenja in s pomočjo izpovednikovo spravi se zopet z Bogom.

Ni je nadeje vzveličanja razun v sprejetju sv. obhajila, kakor tudi ni bilo ob Kristusu Judom poti do vzveličanja, ako niso postali njegovi učenci in živeli po njegovih navkih.

„O Bog, nevidljivi stvarnik sveta, kako čudovito ravnáš z

nam. Kako milo in milostivo obračaš vse svojim izvoljencem, katerim si se dal v prejem v sv. zakramentu! To namreč presega človeški um; to na poseben način zanimlje pobožna srca, ter vžiga njih ljubezen... V tem zakramentu se deli duhovna milost, izgubljena krepost se zopet povrne v dušo. Ta milost je včasih taka, da se ne poživi samo duh, ampak tudi telo... Hvala ti, o dobri Jezus, večni naš Pastir, da si se ponižal nas s svojim telesom in krvjo rediti in nas vabiti k vsprejetju svetih skrivnosti z lastnimi besedami: „Pridite k meni vsi, ki ste obteženi in jaz vas pokrepčam.“

Revščina na Ruskem.

Kraj, kjer razsaja lakota vsled slabe lanske letine, raztezajo se od Črnega morja skozi Malo Rusijo, pokrajine ob Volgi; čez Uralsko pogorje do Tobolska.

29. aprila dospel je v Novi Jork Mc Reeve, katerega je poslal na Rusko minnesotski guvernec Merriam, da bi razdelil med stradajoče ljudstvo ameriške milodare. Od tega zvezo sledeče:

Revščina v pokrajinah, zadetih od lakote, je veliko večja, kakor se v Ameriki misli. V sedanjem letnem času ni niti mogoče priti v kraje, kjer trpi ljudstvo najhujši glad. Ob železnih progah je poslana pomoč mnogo zboljšala stanje trpinov. Plemstvo in bogati posestniki pomagajo revežem, kolikor je le mogoče. Grof Bobrinsky sam vzdržuje 12.000 ljudi in neka plemenična rodovina celo 30.000. Trgovci in kupci večjih mest pa nimajo nikakega sočutja ž njimi. Ako jih kdo prosi podpore za stradajoče odgovarjajo: „Oh ti ljudje so vedno lačni in leni.“ Nekaj je tudi resnice na tem. Vlada in železniške družbe ponujale so dela še čvrstim moškim iz stradajočih pokrajin, toda, mislite, da so sprejeli delo? Ne. Ruski kmet trdno veruje v osodo in prepusti vse Bogu. „Ako je božja volja, da moramo umreti, bodemo umrli, ako pa je božja volja, da živimo, bodemo živeli“, pravijo nanog izmed njih in se po tem tudi ravnavajo.

Ruska vlada je storila vse mogoče korake, da se je živež lažje razdelil med ljudstvo. Z ameriškim žitom izhajalo bode kakih 30.000 ljudi do prihodnje žetve. Razven Anglije se nobeden drug evropski narod ni spomnil ubogega ruskega „možika.“

Rusi so zelo hvaležni Amerikanem za njihovo velikodušno podporo.

Umrlega misijonarja

Lorena Lavtizarja pismo

III.

Pri sv. Križu v severni Ameriki 20. listopada 1855.

Ljuba moja mati in sestre!

Že pred jednim tednom sem pismo na vas spisal, toda k sreči ga nisem mogel poslati, in danes dohim vaše pismo, katero me je v prvič neizrečeno razveselilo, pa ko ga preperem, sem silno žalosten. Moj ljubi oče so tedaj umrli, zares neizrečeno žalostna novica zame. Naj se zgodi volja božja, družega ne morem reči. Moj ljubi oče so naglo, neprevideno umrli, zares to je zelo žalostno! Toda vendar zaupam v neskočno milost božjo, da jih Bog ni zavrgel. Po navku naše sv. vere pridejo v pekel duše tistih, kateri v smrtnem grehu umrjo. Seveda le Bogu je znano, kdo da je v smrtnem grehu, pa

vender upam, da moj oče niso v smrtnem grehu umrli. Je velik razloček med grehi, katere iz slabosti ali hudobije storimo. Hudobni oče niso bili, tudi zanikni ne v opravljanju svojih dolžnostij; bili so nekoliko nagle nature in ker so mogli vseskozi s težkim delom sebe in druge preskrbeti, so tudi še v svoji starosti delo ljubili in se radi od dela pogovarjali. Vender zavoljo tega po moji misli niso nobenih dolžnostij opustili, katere bi bile smrtnemu grehu podvržene. Postili so se radi, molili so, kolikor vem, vsak dan, v cerkev so radi hodili, še na božja pota so radi hodili. Krivice niso storili, kolikor jaz zamorem vediti. V sovraštvu niso živeli; kregali so se res večkrat čez druge, pa to mislim, je bila bolj slabost, kakor hudobija. Imeli so tudi želje k spovedi, pa niso mogli in tudi sv. zakramente so želeli prejeti, pa niso se čutili velike nevarnosti. Vse to mi da upanje, da jih usmiljeni Bog ni zavrgel. Bog od nas ne bo več tirjal, kakor kar zamorem storiti po velikosti od njega prejetih milosti. Res srečen je kristijan, ki je dolgo bolan in z vsemi sv. zakramenti previden, da se zamore spokoriti, da ondu v vicah ni treba trpeti. Moj oče te milosti niso imeli. Kaj hočemo? Ponižno se moramo božji previdnosti podvreči in z rancega očeta moliti. Že zavoljo tega sem vesel, da sem duhoven, da morem vsaki dan daritev sv. maše opraviti in za mrtve darovati. Sicer nam je soditi kje da je kaka duša, od vseh mislimo, da so v nebesih, molimo pa vendar zanje. Ta neprevidena smrt očetova je zelo glasna pridiga za nas vse, da se ne smemo na zadnjo uro navezovati, ker pride čas, ko ne mislimo iz tega sveta iti, in da moramo vedno biti za smrt pripravljene. Kadar mi boste pisali, pišite mi tudi, ali so ranjki oče mene katerikrat kaj v misel vzeli, pišite mi tudi, če so kaj rekli, ko so zvedili, da sem jaz v Ameriko šel.

Ljuba mati! Na vaše vprašanje, ali mislim še kedaj nazaj priti, ne vem kaj odgovoriti. Bog je moj Gospod, on je mene v Ameriko poklical, kadar bo njegova volja, bom se nazaj povrnil. Vaše trpljenje bi pa tudi ne bilo nič olajšeno, četudi bi jaz na Kranjskem bil, pravo polajšanje pride le od Boga. Če kaj premorete ubogim ali za sv. maše dati, prav storite; če morete meni kaj dati, bote tudi prav obrnili, ker tukaj sem misijonar nistem v takem stanu, kakor sem bil na Kranjskem. Le toliko rečem, če kaj premorete, če bi imeli kam drugam obrniti, dajte meni, in to bo tudi veselje za vas, ker je vas vedno veselilo meni streči. Z Bogom! Lorene.

DOPISI.

Columbus, 6. junija 1892.

Preč. g. urednik! O različnih krajih priobčili ste že večkrat o povodnih i. dr., le o našem kraju še nič. Evo vam nekoliko podrobnosti: Dne 4—5. junija je v našem okraju tako deževalo, da je voda hipoma do 8 čevljev vzrastla. Preplavila je več železnižnih mostov in deloma jih je tudi odnesla. Ves promet je ustavljen, tudi z vozovi ne morejo naprej. Pred jednim tednom najbrže ne bode mogoče nadaljevati promet. Poleg tega pa je napravila veliko škodo strela, kajti treskalo je, da je bilo strašno. V Taitesville treščilo je v kotel, kjer je bilo mnogo olja, katero se je izlilo po vodi ter 100 liš opalilo nad 120 jih je pa zgorelo do tal. Tudi iz bližnjih krajev prihajajo

jednaki glasi, kakor n. pr. iz city mej drugim: voda preplavila je mnogo hiš in odnesla tamokšno pošto v potok. Celo starejši ljudje ne vedo pripovedovati o slučajih, da bi voda tolikrat škod napravila v kakem kraju, kakor ravno leti J. G.

Minneapolis 31. maja 1892

Kako živi prijatelj v Ameriki časte mrtve junake

Kje nek' zemlja grobe ke
Kjer junaci domačije,
Mirno smrtno spanje spé.
S. Jenko

Na vseh pokopališčih bile 30. maja slavnosti v spomin mrtvih vojakov, ki so se tako hrabro borili v državljanski vojski 1861-1863 leta. Na Lakewoodskem pokopališču zbranega je bilo stotine ljudstva in otroci so položili vence na 142 grobov. Govoril jim petje so se vrstili med streljajem pušek in topov.

Tudi na Laymanovem pokopališču so bili grobi vojakov okrajeni z zastavami in cveticami. Kratki molitvi so vsi navzoči zapeli narodno pesen „Amerika“, katere je šumč odmevala od njene gozda. Guvernir, Rev. Hixon je nato govoril:

„V starih časih so trdili, da je lepo in sladko umreti za domovino. Kar je veljalo takrat, velja tembolj danes. So narod na zemlji, katerih položaj je tak, da se nam vsiljuje vprašanje: „Ali je vredno, da človek živi?“ Ali tako se ne moremo vprašati mi, ki živimo pod najboljšo vlado na svetu. In da je naša ljudovlada taka, imamo v prvi vrsti zahvaliti junakom, kateri so nepozvani šli v boj za njo in so darovali svoje življenje v blaginjo domovine. Ni ni umetnejšega, kakor da jih danes spodobno počastimo. Mi, ki živimo svobodno, kakor ostali svet ne pozna, pač malo poznamo ceno, katero so plačali za njo naši očetje s srčno krvjo. Naša sedanja mladina in tuje, ki se pri nas naselijo, se ne spominjajo onih črnih dni državljanske vojske, a zabiti ne smemo, kaj so dolžni našim vojakom. Država ima skrbeti za udove umrlih vojakov in otroke. Srčna mota celemu narodu, če bi le jeden vojak bil prisiljen iskati zavetja v sirotišnici. Ne bilo bi preveč, če bi iz državne zakladnice letnino 100 milijonov dodalo še 50 milijonov dolarjev za onemogle vojake in mrtve vojlove in otroke. Če državljanji vsako leto lahko zapijo 600 milijonov dolarjev, bi pač lahko plačali še 50 milijonov za restitucije domovine i. t. d.

Na katoliškem pokopališču na vzhodni strani mesta počiva 2 korenjakov. Otroci so se zbrali v župnijski šoli sv. Antona Pavla in so šli v sprevedu na pokopališče. Od družih strani prišla je bilo več veteranov. Č. g. Casey, katoliški duhovnik, sam sin vojak, je vodil spreved. Katoliški protestantski in neverski otroci so polagali vence na grobe vojakov. Na grobeh zapeli so pevec „Ameriko“, na kar je č. g. Casey stop na oder med hurah-klicij in streljanjem pušek. Povedal je ob koncu sledeče:

Prav je, dragi sodržavljanji, da smo se zbrali danes v čast častnim mrtvecem, kakor naša ljudovlada želi. Cvetice, katere smo lani položili na njih grobove, so izginile in grobišča so razpala v zimski burji. Popravimo toraj grobove in okrasimo

AMERIKANSKI SLOVENEK.

Entered at the Post Office at Tower, Minn. as second-class matter, April 7, 1892.

NAROČBA na „A. S.“

Prvi in edini Slovenski časopis v Zdrženih državah Severne Amerike izhaja vsak Petek in velja za celo leto s poštnino vred za vse Zdržené države in Kanada po \$2.50 (dva dolarja in pol,) za Evropo pa po \$3.00 (tri dolarje) ali 6 gld. a. v.

Znižana cena.

Ako pa kedo denar za pet oseb skupno pošlje, se jim po pol dolarja cena zniža; za pet naročnikov se tedaj plača samo \$10.00 in za Evropo \$12.50 ali 25 gld. a. v.

Naročnina se ima plačati popostavi naprej, pošlje naj se z naročbo vred v pismu. Na pismo je treba kolek (stamps) pritisniti in naslov natančno zapisati n. pr.

V. Rev. Jos. F. Buh,

Amerikanski Slovenc,

Tower, Minn.

St. Louis Co.,

U. S. Amerika.

„U. S. Amerika“ samo tisti pristavijo, kateri iz Evrope pišejo.

AMERIKANSKI SLOVENEK.

The only Slovenic newspaper in the United States, published every Friday at Tower, Minn. Subscription price for one year for United States and Canada, \$2.50; for Europe \$3.00.

CENA NAZNANIL IN OGLASOV

za 12 vrstic "Brevier" (square 1 1/2 palca): Eden teden \$0.75 Tri mesece \$0.00 Dva tedna 1.25 Šest mesecev 11.00 Eden mesec 2.00 Devet " 15.00 Dva meseca 3.50 Eno leto 18.00

Pri večjih oznanilih (oglasih) precejšen rabat. Oznanila naj se blagovolijo plačevati naprej.

ADVERTISING-RATES.

One "Square" (12 lines "Brevier" or 1 1/2 inches): One week \$0.75 Three months \$6.00 Two weeks 1.25 Six months 11.00 One month 2.00 Nine months 15.00 Two months 3.50 One Year 18.00 Considerable rebate on large advertisements.

All advertisements must be paid strictly in advance.

Jos. F. Buh, Editor and Publisher.

Jih s svežimi cveticami. J eden rod je izginil, odkar je rog klical junake v boj. Od tačas pa glas bobna še ni odmeval po naših hribih, in bojni krik po naših mestih. Meč smo zamenili z motiko in puško z oralom in v miru vživamo sad, katerega so naši očetje plačali s svojo krvjo.

Najživejše je bilo na pokopališu na „Javorovem griču“. Predno je mesto Minneapolis bilo dovolj veliko, da bi mu mogli dati ime, bilo je tam že nekaj veteranov pokopanih. Napredek in obrtnija sta pokopališče sicer v kot potisnila, ali današnjega dne vendar ni bilo pozabljeno. Otroci katoliških in državnih šol so položili obilico cvetic in vencov na grobe. Množica se je nato razvrstila v sprevid in z godbo na čelu korakali so po mestu. Vse je bilo na-

vdušeno za krasno Ameriko, otroci v prvi vrsti. Sprevid se je pomikal na staro pokopališče. Otroci so v trenutku nabrali cela naročja divjih cvetic in okrasili ž njimi amerikansko zvezdasto zastavo. Vse je vrstilo lepo, brez policajev in brez nereda.

Rochester, N. Y., 30. maja 1892.

Predsednik Zjedinjenih držav v Rochesteru.

Razkritje spomenika padlim vojakom pričo 8.000 ljudij.

Nikoli še ni bilo tako velike in tako odlične množice v tukajšnjem mestu, kakor danes. Kupčija je prejenjala, bil je praznik za vse. Misli se, da se je krog 250.000 ljudij vdeležilo različnih svečanosti dneva. Predsednik je bil burno pozdravljen kjerkoli se je pokazal. Vreme je bilo jasno in lepo. Glavni prizori dneva pa so bili: razkritje krasnega spomenika na Washingtonovem trgu v spomin vojakom našega okraja, ki so padli v vojski za Unijo, in pa govor predsednika Harrisona. Tisoče zastav vihralo je raz državna in zasebna poslopja. Še več, s cvetjem so nakitili ljudje svoje vozove, živino, kolesa in sebe.

Predsednik je zgodaj vstal, potem pa se je v družbi z podpredsednikom odpeljal po električnem tranwayu izven mesta na breg jezera Ontario zajutrkovati. Več okrašenih kolesarjev je šlo za električnem vozom. Ko je predsednik izstopil v Kodak Parku, obstala je cela družba za trenutek, da so neizogibni fotografi dobili priliko jih fotografirati. Ko so prišli do jezera, pozdravili so družbo šolarčki, popevaje narodne pesni. Predsednik je zajutrkoval v vaškem hotelu in je po zajutruku peš obiskal nekatere ondokaj raztresene kmetije in pušil grede smodke. Povrnivši se v mesto, bil je v Powerjevem hotelu od 10 1/2 do 12. ure na razpolaganje vsem, katerim se je ljubilo ž njim govoriti.

Popoldne odkrili so spomenik v Washingtonovem Parku. Krog 8.000 ljudi je bilo prisotnih, med njimi 2.000 šolarjev. Društva in organizacije so bila jako okusno razpostavljena. Godba, petje in govori so se vrstili. Pet hčera padlih vojakov razkrilo je spomenik. H koncu je predsednik izrazil svoje občutke in je rekel, da se je izvrstno zabaval.

Leadville, Co., 12. maja 1892.

Na Binkoštno nedeljo je nas, Slovenc v Ledville, jako razveselil č. g. Vincent O.S.B. s tem, da nam je besedo Božjo oznanjeval v domačem slovenskem jeziku in nas unemal k spolnjevanji cerkvenih dolžnostij v blagor nevrmerčnosti naših dnš. On kot dober duhovni pastir, nudil je prilžnost vsem vernim kristjanom, toda žalibog niso se vsi udeležili lepe prilike. Priporočamo se č. gosp., da bi nas kmalu zopet obiskal, kajti tudi onim bode otrpnjenost do verskih dolžnostij kmalu izgizala.

Jernej Vidmar.

Poziv! Kjerkoli ni mogel č. g. Vincent O.S.B. obiskati Slovencev, da bi izpolnili versko dolžnost o Velikonočnem času, tam hoče obiskati drug slovenski duhovnik jih in jim misijonariti najpreje po Pensilvaniji in Ohio in ako mu bode čas dopustil tudi po drugih državah. Glasite se tedaj, rojaki, kjer želite poslušati glas duhovnega pastirja v domačem jeziku. Kakor vam znano, treba je tujemu duhovniku dovoljenja domačega vladike za misijon, torej govorite najpreje z domačim duhovnikom, da slednji ne bode imel ovir ali zaprek. Uredništvo.

Umor treh zamorčev v Memphis. *)

Jutranje solnce 9. marcaja posijalo je na mrtva trupla treh zamorčev, prodrenih se svinčenkami in deloma pokritih s travo. Ležali so na planem poldrugo miljo daleč od sredine mesta Memphis, Tenn. Bili so mutaste priče groznega čina, kojega je storilo v tem mestu 75 našemljenih mož ob tretji uri zjutraj. Zamorci se imenujejo Calvin Mc Dowe, William Stuart in Theodore Moss. Ti so v soboto ponoči prežali v slabem zamorskem stanu „The Curve“ (Krivo) na štiri poslane šerife in streljali na nje, med tem ko so biriči zasledovali zamorca, katerega so imeli pravico ujeti in zapreti. Biričev ni bil nikdo ubit.

Ob treh zjutraj prikazalo se je nenadoma 75 mož v črnih krinkah na Frontni cesti poleg kaznilnice. Vodnik je dobil dovoljenje vstopiti, ker je trdil, da je poslanec, šerif in da ima vjetnika. Za njim je stopala drubal. Zahtevali so od stražnika O'Donnella ključče do celic rekoč, da potrebujejo zamorce.

„Jaz nimam ključev“ odgovoril je O'Donnell.

Bodemo videli, je-li jih imal ali ne,“ oglasili so se prvaki četini in so preiskovali stražnikovo obleko. Toda ključev niso našli pri njem. Nato ga je drubal naglo zgrabila in zvezala.

Dva moža sta ostala pri O'Donnellu na straži. Med tem dogodkom je kaznilničar spal v zgornjem prostoru.

Ključče so našli v uradni pisarni in drli bliskoma v sobe in sevč da tudi v prostore zamorskega oddelka.

Začeli so iskati. Bilo je ondi 27 zamorčev, ker so bili v zvezi s ponočnim napadom soboto. Radi nočne teme bilo je težko razločiti iskane zamorce od družih črncev. Nenavadni ropot privabil je speče domačine in nevede so jim pomagali pri delu. Nikdo ni znil besedice, ko so ptuji naglo in previdno preiskovali hišne prostore. Naposled so izvohali zaželjene črnce in jih naglo potegnili iz kaznilnice z vrvmi okoli vratov. V kratkem so dosegli predmestje, kjer je doletela zamorce žalostna usoda.

Še le zdaj jim je bilo dovoljeno govoriti. Ko so jim odvzeli vrvi, dejal je jeden: „Ravnaj nsmiljeno z nami; obrni nam obličja proti zahodu“. Komaj je izgovoril te besede, slišal se je pok samokresa in krogla mu je prodrla čeljusti. Zatem se je vsula še kopa svinčenk v tresoče se zamorce, ki so v trenutku mrtvi popadali.

Drubal se je vrnila po groznem dejanju v mesto in je tako naglo izginila kakor hitro se je sešla k nočnem prizoru.

Raznoternosti.

* Neka žena v Čikagi ima do sedaj 21 otrok.

* Jedna angležka ladija iz Pembrodrestur se je potopila. 16 oseb je utonilo.

* V Savani je pogorelo sedemindvajset poslopij v najbogatejšem delu mesta. Škoda znaša 100.000 dolarjev.

* V Karlovc na Hrvatskem so našli gostilničarja Guština, njega ženo, dekle in hlapca umorjene in na strahovit način razmesarjene. Guštin je bil služabnik pri sodnji in imel ob enem gostilno. Ker se je govorilo, da je precej petičen,

*) Slučajno zakasnjeno.

polakomnil se je njegovega denarja v Karlovc službujoči korporal Ivančević, katerega so tudi že zaprli. Da so morilca zasledili, je bil le slučaj. Policija zapazila je namreč krvave sledove od umorjenega Guština hiše do vojašnice. Tisti podčastnik, ki je imel preteklo noč službo, spomnil se je, da je prišel Ivančević krvav domov. Prijeli so Ivančevića in ga preiskali, ter res pri njem našli krevčavih 60 gld., za katere je oropal Guština. Hudodelec je priznal svoje dejanje in povedal vse podrobnosti. Kot vsakdanji gost v Guštinevi krčmi, je vedel, da ima krčmar precej denarjev. Tisti večer ko se je zgodil umor, prišel je korporal Ivančević že po 10. uri v krčmo. Gospodar Guštin se je ravno pripravljaj, da leže v posteljo, žena je pa že ležala. Ker je bil Ivančević vedno dober gost, ukazal je Guštin dekli, da naj mu prinese iz kleti vina, hlapca pa, da mu prinese smodke. Komaj sta hlapec in dekla zapustila sobo, skočil je Ivančević na Guština in ga s kratko, nalašč za to izposojeno sabljo pobil, potem pa še ženo umoril. Nato šel je za dekle v klet in jo posekal. Ker se hlapec še ni bil vrnil, počakal ga je Ivančević za hišnimi vrati in ga pobil, ko se je vrnil. Ivančević je bil že jedenkrat kaznovan zaradi ropa.

„Rodoljub“

* V Avstro-Ogerski je 9000 učiteljic, 23.000 kupčevalk in kramaric, 25.000 žensk pa je namoščenih pri poštah in brzojavnih uradih. Na Angležkem se bavi 1300 žensk z umetnostjo in književnostjo, 127.000 z učiteljivanjem, 500.000 s šivanjem. V Rusiji je 3.000 žensk, ki se pečajo z umetnostjo in književnostjo, 1.900 jih je na velikih šolah, 5.000 je učiteljic in 216.000 šivilj. V Italiji dela nad 6 milijonov žensk, ki se jih bavi z umetnostjo, 45.000 je učiteljic, 11.000 jih je v tovarnah.

* Potres na otoku Manili je poškodoval več hiš, cerkva in učnih zavodov.

* V neki francoski vasi zavdalo je 25 letno dekle svoja dva brata, stara po 7 in 10 let. Storila je to, da bi ludo bolna mati imela mir pred malima razgrajalcama. Sicer pa dekle ni imelo namen otrovati brata, ampak dalo jima je le neke uspavalne tekočine piti, a dosti preveč, tako, da se fanta iz spanja nista več zbudila.

Za kratek čas.

‡ Lastnik prenočišča (gostu): „Oprostite, pozabili ste zapisati, če ste samec ali oženjen.“

Gost: „Saj sem naredil križ, to je znamenje, da sem oženjen!“

‡ Policijska zvijača. „Verujte mi“, pripoveduje slavni skrivni policaj Izanec, „tudi najzvišjeji policaj se dá prekaniti! Slučajno sem imel nekaj opraviti v uradnih stvareh z neko gospodično; bila je tako mila, tako nežna, tako ljubeznjiva — kratko bila je angelj človeške podobi. Pozneje sem seveda sprevidel, da tiči živ zlodej v njej!“

„Ali, gospod Izanec, kako ste pa vendar prišli do tega?“

„Hm, prav jednostavno, poročil sem se ž njo!“

‡ Pri sodišču. Sodnik zatoženec: „Povedite odkritosrečno: ali ste res rekli temu-le gospodu tepec?“

Zatoženec: „Čim dalje ga opazujem, tem verjetneje se mi dozdeva!“

Iz Cirkuš v Ameriko.

(Spisal M. V. V.)

(Dalje.)

Prebivalci so namreč prestopili na Gustav Adolfovo stran, a poveljnik nemške „Lige“ je podjarmil in užugal mesto, katero je poleg tega še požar tako strašno razdejal. A dandanes mesto stoji zopet sezidano; ljudje imajo polne roke opravila pri kolodvorih in drugodi, ne misleč na preteklost, niti na prihodnjico, ampak ukvarjajo se le s sedajnostjo. Tako sta dva podstrežčka vozila v „cizam“ podobnih vozeh razno prtjago na odločen prozor. Ko smo pričakovali odhoda, pričneva kramljati z jednim. Bil je to mladenič okroglega, prijaznega lica, in odkritosrčnega in dobrotnega pogleda. Imel je lepo-plave lase, s čimer se menda radi ponašajo Nemci. Poizvedaval je z vidnim zanimanjem, od kod prihajam; strnil je, ko je slišal, da sem tako daleč doma; a osupnil, ko mu povem, da moja pot gre še daleč, daleč. Med drugim mi je pravil, da je prišel pred nekaj leti v Devinski kolodvor nek Francoz. Slednji ni umel niti besede nemščine, a njega nihče na kolodvoru vsled nevesčine francoskega jezika. „Prebrisan, kakor so Francozi sploh“, (nemški narod torej smatra Francoze za jako premetene in prebrisane), „je telegrafiral v Pariz, da naj mu odtelegrafirajo nemški, da bodo nemški uradniki vedeli, kam hoče in kaj hoče“. Najinemu pogovornu se je pridružil še drugi, ki je bil pa ravno nasprotje prvemu. Suh, bleč z vdrtimi očmi, mršastih las, tankih in drobnih kostij je kazal vendar tudi dokajšnjo prikupljivost s svojimi vmesnimi opazki. Kar je zažvižgal nek „višji“ brezdelnima postrežčekoma, naj odhajata na delo, meni pa hlapon naj zasedem njegov hrbet. Seveda zopet v četrtri razred. Duhovi, ki so mi motili do sedaj zdravje, so se polagoma poizgubili, da sem bil zopet v navadnem stanu. V voz sta prišla tudi dva mlada izseljenca, nevesčiča nemščine. Sprevidnik jih je nekoliko poprijemal, ker nista imela pravih listkov, ali vožnjih kart. Tolmačil sem jaz, kolikor sem mogel, ker sta bila Poljaka. Vendar jih je pustil v miru potem. Na vozu je bilo vse baže ljudij; celo ciganov nismo pogrešali. Jeden cigan s svojo mnogoštevilno družino je zavzemal dober kos jednega voza. Sedeli so na tleh, nekateri še v plencah; jeden brez vseh plenč v Adamovej koči. Potniki so jim metali kose ožganih smodke, katere so s slastjo uživali. Kjer so se trgali med seboj za kadilne ostanke, so se okoli stoječi razveseljevali nad njihovim ruvanjem. Vozovi niso bili snažni; prahu, dima smetij — vsega dovolj. Poleg tega pa nobenih klopi a družba, ki te obdaja, brez olike in omike. Željno sem pričakoval, da bi že bili v Hamburgu. Vozili smo se že dolgo; ves božji dan vedno naprej. Že se je zmračilo, ko smo se bližali Hamburgu. Neštete množice preprostega ljudstva so dohajale na voz! oprteni so bili mnogi s spletenim košovi, tako da je bilo slednjično polno take šare v vozovih. Kaj so imeli v njih, ne vem! a najbrže so hranili v njih razne potrebne pridelke ali drugo stvar, namenjeno za prodaj v velikem, nižavskem mestu severne Nemčije. Po severnej Nemčiji se širi povsodi nižava brez gorovja. Tu bivajo takozvani nižavski dolinarski Nemci (Platt-Deutschen). Njih govorica se precej loči od družih.

Dalje prihodnjic.

“August Flower”

Hon. J. W. Fennimore je okr. nadzornik v Kentu Co., Del., in živi v Doveru, sedežu okrajnega glavarstva in glavnem mestu države. Okrajni nadzornik je poštenjak devetinpetdesetih let in govori sledeče: „Rabil sem Vaš „August Flower“ zaporedno več let za svojo družino in za svojo osebo in spoznal, da mi več koristi, kakor katerokoli drugo zdravilo. Nadlegoval me je, kakor bi imenoval suhi glavobol. „Zadaj me začne naprej glava boleti; glavobol se nato razširi čez celo glavo, da slednjič zbolim in začnem bljuvati. Včasih sem po jedi tudi zabasen, čutim težave v dnu želodca in se mi kislo vzdiguje v grlo in usta. „Ko začutim, da se ima to zgoditi, vzamem malo August Flower; to me olajša in je najbolje zdravilo, kar sem jih kedaj rabil proti takim boleznim. Zategadelj ga jaz rabim in priporočam drugim, kot najbolje sredstvo proti nepredavljivosti, i. t. d.

G. G. GREEN, jedini izdelovatelj Woodbury, New Jersey, U.S.A.

Prvo kranjsko rim.-kat. društvo sv. Jurija v Jolietu.

V soboto, dne 18. junija 1892 priredi društvo sv. Jurija v Jolietu svojo, dosedaj prvo

VESELICO

ali (Piknik) v Singer-Parku. Ravno isti dan se bode vršil tudi shod. Ob 9. uri zjutraj zbirajo se bratje člani v dvorani (Hall) gosp. Petra Jurejevčiča N. Chicago st. odkoder točno ob uri 9-30 minut odkorakajo pod vodstvom sasednika (kapitana) Mich. Wardjana in njega namestnika Nikol. Klepecem skozi mesto do Singer-Parka. Spremljevala jih bode domača godba z imenom G. Kresaba. Člani mogó priti v društveni opravili.

K tej veselici vabijo vse rojake Slovence

za odbor:

Mih. Wardjan tajnik. Ant. Nemanjč predsednik.

Po dva vlaka na dan v Montano in do Pacifičnega obrežja.

Začeni s 3. aprilom bodo vlaki na Northern Pacific železnici vozili v sledečem redu: Vlak št. 3 odide iz St. Paula ob devetih do poludne vsak dan in bode vozil skozi Spokane, Seattle, Tacoma in Portland via Butte, Montana. Vlak št. 1 zapusti St. Paul vsak dan ob štirih in 15 min. popoldne in bode vozil skozi Spokane, Seattle, Tacoma in Portland via Helena, Montana. Oba vlaka imata Pullmanove spalnice prevega razreda, spalnice za turiste, brezplačne spalnice za izseljenca, salone in jedilnice.

Vlak z nemenjajočimi spalnicami za turiste odhaja iz Chicago proti Montani in Pacifičnem severozahodu vsak dan ob desetih in 45 min. zvečer via Wisconsin Central-Line. Vlak z vestibulnimi spalnicami prevega razreda odide iz Chicago vsak dan ob šestih zvečer via C. M. & St. P. Ry., proti Butte, Spokane, Tacoma in Portland. Te nemenjajoče se spalnice nudijo najboljšo komoditeto in omogočijo potovalcem, da se ognjevo vseh sitnostij in zamud, ktere provzročuje menjava voz na poti.

Jedilnice na Northern Pacific železnici se razveseljujejo trajne naklonjenosti potujočega občinstva; družba se ni bala nobenih stroškov, ko je napravila postrežbo priljubljeno in vabljivo. Turisti, kupčevalec in naseljenci bodo sprevideli, da je Northern Pacific s svojo spopolnjeno akomoditeto najboljša železnica v Minnesoti, severni Dakoti, Manitobi, Montani, Idahi, Oregonu, Washingtonu, Britski Kolumbiji, Alaski in Kaliforniji.

Knjižice o vzhodnem in zahodnem Washingtonu, o Yellowstone Parku, Broadwater Gorkih vrelcih (Hot Springs) in Alaski za leto 1892 so ravno tiskane. Vsakdo dobi zastojni katerokoli izmed omenjenih knjižic, ako se oglasi pri glavnem ali okrajnem agentu za izseljenca Northern Pacific železnice, ali pa pri CHAS. S. FEE, G. P. & T. A., N. P. R. R. St. Paul, Minn.

Opomba.

Mnogo je vprašanj, kako naj bi naročniki poslali denar, ki ne znaša okrogle svote. Naznanjamo jim temu potom, da lahko 1/2 in tudi 1/4 dolarja v markah (stamps) pošljejo.

Ob enem pa prosimo č. naročnike, kateri svoje stanovanje spremenijo, da nam vselej po dopisnici naznanijo natančno novo stanovanje, in tudi prejšnje blagovolijo nam naznačiti.

Naročnike iz Evrope, ki pošiljajo denar po poštni nakaznici, prosimo, naj nam še posebej napišejo svoj naslov, da ne bode pri razpošiljanju pomot, kajti Amerikanski poštarji ne znajo pravilno pisati slovenskih imen.

Uredništvo in upravnništvo „Amerik. Slovenca.“

VREME.

Lunini spremeni imajo vpliv na vremenske spremene po slavnem, zvezdo slovečem T. W. Heršelji, na pr.

Meseca Junija ali Rožnika spada

1. Pervi krajec 2. dne ob desetih 57.m. zjutraj, pomeni spreminljivo.
2. Sčip ali polna luna 10. dne ob dveh 38 min. popoldne, pomeni: spremenljivo.
3. Zadnji krajec 17. dne ob desetih 6 min. zvečer, pomeni: lepo.
4. Mlaj 24. dne ob treh 12 min. popoldne, pomeni: dež.

Platili

so sledeči gg.:

- Red Jacket, Mich.
- Mat. Gasperich..... \$1-25
- Mat. Mušek..... \$2-50
- John Kobetich..... \$2-50
- Hecla, Mont.
- Mart. Mihelich..... \$2-50
- Mengiš, Krain, Europe.
- Anton Rihar..... 3 gl.

Okusnega sadja in raznih sladčic (candy) se dobi pri J. D. Murphy.

ELY - - - - - MINN.

FENSKE & LAWRENZ

prodaja

vse vrste železnino, peči, cinkove posode, barve, olje, steklenino, kit, vrata in raznovrstno oklepje.

Naznanilo.

Podpisani priporočajo svojo, slovenskemu občinstvu dobro znano gostilno vsem v Ameriko prišlim, kakor tudi v Evropo se vračajočim Kranjcem, koje zmiraj izvrstno in po najnižjih cenah postreže.

Razun tega prodaja tudi slovensko-angleško slovnico za samopouk v angleščini po 40 centov komad in tudi več družih slovenskih poučnih in zabavnih knjig.

Da vsakteremu dobro postrežem, dokazuje okolnost, da stojim z v obče znanim gospodom Pavlinom v Ljubljani v zvezi

D. BLOETE

116 Greenwich Str. New-York.

20 UR v orehovi ali hrastovih okrovih, ki bijejo vsake pol ure in vsako uro, prodaja po \$ 3.80 Rohrer's Jewelry Store, Main St.

ŽIVI SAM IN PUSTI DRUGIM ŽIVETI!

ZALOGA

raznovrstnih zelenjav, kakor tudi sadja in sladčice, pomeranč, ovočja, najboljših smodk, tobaka, lepih pip, pijske treznosti, mošta (pop), in vseh kuhinjskih potrebščin.

Slavnemu občinstvu se kar najuljudneje priporoča

Ignac Tancig

TOWER - - - - - MINN.

J. B. NOBLE, M. D.,

ZDRAVNIK,

Office nad Benson-ovo lekarno.

TOWER, - - - - - MINN.

Tower. Minn.

Sladčice, smodke in tobak, nosni duhan, mošt in pop: pijske treznosti, in tudi sadje

priporoča in prodaja

M. KELLOW.

TOWER, MINN.

Chas. McNamara,

prodaja po najnižji ceni:

živo apno, premog, seno in raznoterno krmo (futer) za domače živali.

CHAS. LANG,

Photograph, Tower, Minn.

izdeluje:

fotografije vsake verste in velikosti, vsak čas po nizki ceni in delo dobro dovrši.

Duluth and Iron Range

ŽELEZNICA.

op.	čas	pop.
Postaje 'Stations'		
12:00	prih. Duluth	odh. 3:15
10:54	" Two Harbors	" 4:25
9:10	" Mesaba	" 6:04
8:22	" Tower	" 6:52
7:10	odh. Ely	prih. 8:05

JAKOB SKALA,

Tower, - Minn.

Velika trgovina

z mešanim blagom in kuhinjsko posodo.

NIZKE CENE!

HITRA POSTREŽBA!

Uljudno vabimo meščane, rudarje in gostilničarje.

M. Yail

ELY, MINN.

VELIKA ZALOGA

železnine, lesenega in hišnega orodja.

Tu se dobé po najnižji ceni: peči, kuhinjska posoda, barve, okna, vrata, mize, stoli, postelje, omare in sploh vse rudarjem in gojzdarjem potrebno orodje.

Oskrbnjuje tudi rakve in pogrebe.

FIRST NATIONAL BANK.

Tower, Minn.

Glavnica, - - - - - \$50,000.

H. A. WARE, predsednik. D. H. BACON, podpredsednik. G. A. WHITMAN, blagajnik.

Ravnatelj: D. H. Bacon, L. Mendenhall, H. A. Ware, A. D. Thomson, T. J. Davis.

Obresti se plačujejo od dneva vložitve

Menjice se splačujejo in vplačujejo.

Največjo zalogo v mestu ima

Anderson & Korb

BRICK BLOCK, ELY - - - - - MINN.

Suho robo in obleke, obuvala, klobuke, čepice (kape); Groceries ali jedilna prodajalnica i. dr.

Rešil je strojevodja.

Harry Millerja, strojevodja, bivajočega v stanišču Norris v Duluthu, je nadlegovala štiri ali pet let obupnost, nervoznost, brezspalnost, glavobol, hrbtobol, mišična slabost in mrzel, lepljiv pot. Štiri mesece prej, ko ga je začel zdraviti dr. Speer, je bil prava reva, uničeno mu je bilo mišičje in živčevje. Sedaj pa je popolno zdrav in je pripravljen iti vsak trenutek pred sodnika in priseci, da je vse zgoraj povedano res. Dr. Speerova pisarna je v New York block v West Superior.

Beri sledeča spričevala izmed mnogih, ki so nakopičeni v naši pisarni od dobroznanih ljudi.

„Zelo me veseli, da dodam še svoje spričevalo k drugim o sposobnosti dr. Speera. Storitno radovoljno, ker sem uverjen, da je moja krščanska dolžnost, kot uda Mladeniške krščanske družbe in Epworthove zveze, dati svojo zaupnico zdravniku tolike sposobnosti, kakor je dr. Speer, da se tudi drugi okoristijo ž njegovo spretnostjo. Dve leti so me mučili najhujše bolečine; nisem mogel niti delati niti spati: tako sem bil dognan, da sem se bal blaznosti življenje samo se mi je zdelo breme. Več zdravnikov, katere sem prašal za svet, mi ni moglo nič pomagati: mislil sem, da na zemlji ni več zdravja zame.“

V svoji obupnosti sem prašal za svet dra Speera, o katerem mi je pravil moj prijatelj, da je jako spreten, bistroumen, in da ima čudovit uspeh pri zdravljenju. Kakor se utapljačiji prijema za slamico, ravno tako sem se jaz oklenil prijateljevega nasveta. Ko me je zdravil nekaj tednov, SEM OZDRAVEL POPOLNO in se veselim svoje naravne moči. Zdi se mi, da bi zlahka delal neprenehoma: jed mi diši, spim tako mirno, kakor otrok. Navdaje me hvaležen čut, kakorstelega zamore imeti samo človek, ki si je v svesti, da je bil ravno otet iz smrtnega žrela.

Spretnost, ki jo je pokazal dr. Speer v raziskavanju mojega slučaja, je bila čudovito enostavna: zdi se mi, da mu je bila bolezen jasna, kakor dan. Pripravljen sem to spričevalo potrditi s prisego vsak trenutek. Iz srca sem hvaležen, da me je roka Previdnosti dovela do takega zdravnika.

FRED J. HAYEN
315 Bluff Street Marquette.
Marquette, v dan 25. februarja 1892.

Na kogar bi merilo. — Pred kakimi osemnajstim meseci sem imel prav veliko hudih turov po nogah in se nisem mogel sprehajati. Prašal sem za svet najbolje zdravnike v Chicagi in drugod, ki mi pa niso odpomogli. Obupal sem skoro popolnoma da bi kedaj ozdravel. Zapazil sem slučajno naznanilo v časniku o dr. Speeru & Co. in čital spričevala od dobro znanih ljudi. Slednje sem se odločil, da se mu dam v zdravljenje, in glej, komaj me zdravi kaka dva meseca, že lahko z gotovostjo trdim, da sem skoraj popolnoma zdrav. Svetoval bi vsakej osebi, ki boleha na kakej bolezni, da se zateče k temu zdravniku.

GEORGE CRAIG, sr.
216 Jackson Street, South Marquette.

FILIJALE — 517 Genesee Avenue, Saginaw; 146 Washington Street, Marquette, Mich.; 415 Second Street, Ashland, Wis.

Brownell & Co.,

prodaja

sveže, soljeno in suho meso, mast, perotnino itd.

Ostrige in divjačina ugodna.

ELY - - - - - MINN.

HOTEL SHERIDAN,

Tower, Minn.

Dobra postrežba. Izvrstna jedila.

Nizke cene. Uljudno se gostom priporoča

E. E. BARNIDGE.

BENSON & HAWKINSON.

Zaloga

peči, mnogotere železnine, kositarskega blaga; zbirka

olja in barv,

stekla, okvirov oken in vrat.

Vsako vrstno sobno oprave.

Vam uljudno priporočamo.

GERMAN AMERICAN MEAT MARKET.

MAX SHAPIRO, - - - - - mesar,

prodaja

vsake vrste frišno in soljeno meso,

kakor tudi ribe, perutnino

in frišne klobase

po tako nizki ceni, kakor drugod.

Tam se občuje nemško.

The Boston Clothing House.

Največja in najboljša zaloga

obleke, obuval, kovčeg in torb

se dobi pri:

The Boston Clothing House.

M. WEINZIERL & CO.,

Urar in trgovec z veliko zalogo zlatnine in srebrnine. Prodaja in popravila ure zanesljivo in po nizki ceni. ELY, MINN.

POZOR!

na našo izvrstno zalogo in največjo izbirko mešanega blaga.

Mnogo narejenih prazničnih in delavnih oblek, klobukov, čepic (kap) in vsakovrstnih obuval.

Vse vrste srajce in rokovice nogovice, in sploh vse spodnje in zgornje obleke prodajajo po najnižji ceni.

Pridite in pogledjte! Vse uljudno povabljujemo.

J. J. MURNIK & CO.,
Tower, Minn.

CITY MEAT MARKET,
TOWER, MINN.

NAJVEČJA ZALOGA MESA.

Vsak dan frišno goveje in prešičje, kakor tudi suho meso; pa tudi klobase in perutnino priporoča uljudno

W. H. McQuade.

C. H. OPPEL & SONS,

prodaja

na debelo in drobno manufakturno blago, obleko, pokrivala kakor tudi obuvala.

Obilna zaloga za rudarje in drvarje.

Čolni in indijanski izdelki.

W. N. SHEPARD & CO.,

PRODAJA

železnino, n. pr. peči, kuhinjsko posodo, in raznovrstno orodje; kakor tudi mize, stole, omare in drugo lišno opravo.

OKNA, VRATA, STEKLO IN BARVE.

Izvrstna zaloga raznovrstnih rudarskih in tudi gojzgarskih naprav.

Oskrbnjuje rakve in vse k pogrebu potrebne reči.

Tower, Minn.

Tower Meat Market.

Tu prodajamo:

frišno in soljeno meso, okusne klobase in čisto mast i. t. d.

Pridite in poskusite!

L. M. CHRISTIAN.

McINNIS & KITTO,

ZALOGA

VSAKOVRSSTNEGA BLAGA

posebno

RUDARSKÉ OPRAVE.

Znate li?

da Vaš dolar pri IRON RANGE CASH STORE bo več izdal ko drugod.

\$1 00 ukupi 30 vatl. najboljšje kotenine.

\$1.00 ukupi 15 vatl. kambrika.

\$1.00 ukupi 10 lb. dobrih breskev.

\$1.00 ukupi 30 lb. obdelanega ovsa

Gotovo ako potrebujete obleke ali obuvala manufakturnega blaga ali groserije sena ali (futra), ali karkoli drugega, vse po ugodni ceni

dobiš pri

IRON RANGE CASH STORE.